

ନାରାୟଣ ଘୋଷ ଓରଫ ନାଣୁ ଇତ୍ୟାଦି
ବନାମ
ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ
(ଫୈଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 251/2008)

ଫେବୃଆରୀ 4, 2008

[ଏସ୍. ବି. ସିଙ୍କା ଏବଂ ଭି.ଏସ୍. ସିରପୁରକର, ନ୍ୟାୟମୁର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973:ଧାରା 439 - ଜାମିନ - ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ
ଜାମିନ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ - ସଠିକତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା - ଆବେଦନକାରୀମାନେ
ରାଜନୈତିକ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ
ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ - ଅଧିକାରୀ, ସେମାନେ ଭାରତ-ବାଂଲାଦେଶ
ସୀମାରେ ଥିବା ଏକ ଜିଲ୍ଲାର ବାସିନ୍ଦା ଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ପଳାୟନ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା
ଥିଲା - ବିଚାର ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କର ଜାମିନ
ଆବେଦନକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ - ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 - ଧାରା 302/34 -
ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ - ଧାରା 25/27 ।

ଅଭିଯୋଗନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ସୂଚନାଦାତା 250 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ପୁରୀ
ଆସିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋଟର ସଂଘର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ କି
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ପୌରପାଳିକାର ପାରିଷଦ ଥିଲେ । ସେ ଶ୍ରମିକ ସଂଘର ସଦସ୍ୟ
ଥିଲେ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ସୂଚନାଦାତା, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ
ବ୍ୟକ୍ତି ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ବସିଥିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଆସି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରକୁ ଗୁଳି
ଚଳାଇ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ରାଜନୈତିକ ଶତ୍ରୁତା ଏବଂ ପୂର୍ବ ଶତ୍ରୁତା କାରଣରୁ ମୃତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରାଯାଇଥିବା ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଆଧାରରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଠ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ
କରାଯାଇଥିଲା । ସିଆରପିସି ର ଧାରା 173 (8) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ପରେ, ଏସଡିଜେଏମ,
ପୁରୀ ଆଇ.ପି.ସି ର ଧାରା 302/34 ଅଧୀନରେ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25/27

ଅଧୀନରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧକୁ ସଞ୍ଚାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେତେକ ସର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଜାମିନ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୀ ଏସ୍.ଡି.ଜେ.ଏମ୍. ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାମିନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଦୌରା ବିଚାରପତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଜାମିନ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର କଥିତ ରାଜନୈତିକ ମତଭେଦ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର କାହାଣୀକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା; ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ସମର୍ଥନରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ପୂର୍ବରୁ ଦୌରା ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଞ୍ଚ ହୋଇସାରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶତ୍ରୁ ଭାବାପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଜଡ଼ିତ କରୁଥିବା କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ । ଆବେଦନକାରୀ 'ଏସ୍' ଙ୍କ ଡରଫରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଏକ ଗୁରୁତର ବୃକକ୍ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଅନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ସ୍ଵୀକୃତ ଛିତି ଯେ ଦୌରା ବିଚାରଣ ପ୍ରାୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ବାକି ଅଛି । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବାଂଲାଦେଶ ସୀମାରେ ଥିବା ବନଗାଉଁ ଜିଲ୍ଲାର ବାସିନ୍ଦା ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ପଳାୟନ କରିବାର ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ବିଚର୍କ ସମୟରେ ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ

ଷଡ଼ମନ୍ତ୍ରର ସାକ୍ଷୀ ଥିବା କିଛି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯଦି ତାହା ସେପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ବିଚାର ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିବାବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ନକରିବା ପାଇଁ ଏହା ସର୍ବାଦୌ କାରଣ ଅଟେ । ଏହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଷଡ଼ମନ୍ତ୍ରର ବାହାନାକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଆସୁଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ତର୍ଜମା କରିବା ଏବଂ ସଠିକ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ ହେବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ପ୍ରମାଣର ପ୍ରକୃତି ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ମତ୍ତବ୍ୟ ଦେବେ ନାହିଁ । ମାମଲାର ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି କରିନଥିଲେ । ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ 'ଏସ୍' କୁ ସ୍ଵାକ୍ଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବେଦନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସମୟୋଚିତ ଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଜୟେନ୍ଦ୍ର ସରସ୍ଵତୀ ସ୍ଵାମୀଗଲ ବନାମ ଡାକ୍ତରୀନାଥ ରାଜ୍ୟ (2005) 3 ଏସ୍. ସି. ସି. 13କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 251/2008 ।

ବି.ଏଲ.ଏ.ପି.ଏଲ. ନଂ. 4487/2007ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକଙ୍କର ତା 4.9.2007 ରିଖର ଅକ୍ତିମ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଏହା ସହିତ

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 252/2008 ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ବାସୁଦେବ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ଉଦୟ ଉମେଶ ଲଳିତ, ଦୀପକ କୁମାର ଜେନା, ମିନାକ୍ଷୀ ଜେନା, ହୁମାନ୍ନୁ ସାହୁ, ବିଜନ କୁମାର ଘୋଷ, ଦୀପଙ୍କର ବର୍ମାନ, ଏସ୍.କେ. ପୋଦାର ଏବଂ ଅନୁରାଗ ପାଣ୍ଡେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ ଏବଂ ଶ୍ଵେତକେତୁ ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଭି.ଏସ୍. ସିରପୁରକରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । 1. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

2. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଜାମିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲଗା ଅଲଗା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିଛନ୍ତି ।

3. ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଛଅ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆଇପିସିର ଧାରା 120B ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧକ୍ଷତା, ଆଇପିସିର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ହତ୍ୟା ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ 25 ଏବଂ 27 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲାଟି ଜଣାପଡୁଛି ଯେ 8 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଅନୁସରଣରେ ଜଣେ ତାପସ ମିତ୍ରଙ୍କୁ ପୁରୀ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁରନ୍ତ ପୁରୀ ସି ବିର୍ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ବଳ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବାରଗାଓଁ ମୋଟର ସଂଘର ସଦସ୍ୟ ଥିବା ପ୍ରାୟ 250 ଜଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହ ସୁଚନାଦାତା ପୁରୀ ଆସି ହୋଟେଲରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ବାରଗାଓଁ ପୌରପାଳିକାର ପାରିଷଦ ଥିବା ମୃତ ତାପସ ମିତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେ ଶ୍ରମିକ ସଂଘର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ଆମନ୍ତ୍ରିତ ଅତିଥି ଥିଲେ ଏବଂ ହୋଟେଲ ମୟୂରରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ 22.6.2006 ତାରିଖ ରାତି ପ୍ରାୟ 9ଟା 20 ମିନିଟରେ ଯେତେବେଳେ ସୁଚନାଦାତା, ମୃତ, ପଲ୍ଲବ ଦାସ, ତାପସ ଘୋଷ ଏବଂ ସ୍ଵପନ ସେଠଙ୍କ ସହ ହୋଟେଲ ଆର.ଏଲ. ସମ୍ମୁଖରେ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ବସିଥିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହଠାତ୍ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଆସି ତାପସ ମିତ୍ରଙ୍କ ଉପରକୁ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ଵରୂପ ତାପସ ମିତ୍ର ରକ୍ତସ୍ରାବରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଖସି ପଳାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ । ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ରାଜନୈତିକ ଶତ୍ରୁତା ଏବଂ ପୂର୍ବ ଶତ୍ରୁତା କାରଣରୁ ତାପସ ମିତ୍ରଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଆଧାରରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଠ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ସିଆରପିସି ର ଧାରା 173 (8) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ପରେ, ପୁରୀ ଏସ୍.ଡି.ଜେ.ଏମ୍. ତାଙ୍କ 2.1.2007 ତାରିଖର ଆବେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆଇ.ପି.ସି. ଧାରା 302/34 ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25/27 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅପରାଧକୁ ସଞ୍ଚାନକୁ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ପୁରୀ ସି ବିର୍

ଆନାର ଅଧିକାରୀ କ୍ରମେ ବନଗାଓଁ ଥାନା ଦ୍ଵାରା 30 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2007 ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ।

4. ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା କେତେକ ସର୍ତ୍ତରେ 5.4.2007 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଜାମିନ ଉପରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଦାଲତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏସଡିଜେଏମ, ପୁରୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ 20.4.2007 ତାରିଖରେ ଆମ୍ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାମିନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ପୁରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଏପରିକି ଦୌରା ବିଚାରପତି ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଜାମିନ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ତେବେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଜାମିନ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିବାର ଜଣାପଡୁଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏବେ ଆମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

5. ଆମେ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ଵାନ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଉଦୟ ଉମେଶ ଲଳିତ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରହୀଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କଥିତ ରାଜନୈତିକ ମତଭେଦ ହେତୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ତିଷ୍ଠି ରହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସାହାରା ନାହିଁ, କାରଣ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ସପକ୍ଷରେ ଥିବା ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦୌରା ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ, ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁଭାବାପର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ବିଦ୍ଵାନ ଓକିଲ ଆହୁରି ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ସହ ଅପରାଧୀଙ୍କ ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ଏବଂ ଏପରିକି ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 10 ଅନୁଯାୟୀ ଏହିପରି ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ଧରିନେଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ପରିଣାମ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହିପରି ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ମୂଳ ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ପରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅନ୍ୟଥା

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ସେମାନେ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ।

6. ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ ଏହି ଆବେଦନକୁ ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି କାରଣ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇସାରିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ଯେ ବିଚାରର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଏପରି ମୁକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା, ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ ଜାମିନ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା କାରଣରୁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବାର ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ।

7. ଶ୍ରୀ ଲଳିତ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଶଙ୍କର ଆଦେୟା ଏକ ଗୁରୁତର ବୃକକ୍ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସଙ୍କଟାପନ୍ନ ଥିଲା ଏବଂ ଜାମିନ ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ଆଧାର ଦେଖାଇ ତାପ ପକାଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର କାହାଣୀରେ କିଛି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ତ୍ରୁଟି ରହିଛି, ଯେପରିକି ଶଙ୍କର ଆଦେୟା 19.5.2006 ରୁ 30.5.2006 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଂଲାଦେଶରେ ଥିଲେ, ତଥାପି ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଵପନ ମଣ୍ଡଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ତାରାପୀଠ ମନ୍ଦିରରେ ଶଙ୍କର ଆଦେୟା ଏବଂ ନାରାୟଣ ଘୋଷଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଭୋଜି କରିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ହତ୍ୟା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ରଚାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନିର୍ମଳ ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ଅଶୋକ ଦାସ ଓରଫ ପୁଲେଙ୍କ ପରି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବିବୃତି ବିଳମ୍ବରେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଶଙ୍କର ଆଦେୟାଙ୍କ ଗିରଫ ପରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଏସବୁ ସୂଚାଇ ଦେଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

8. ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ପାଖରେ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି ଯେ ଛଅ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଯଥା ସତ୍ୟଜିତ ଲୋହାର, ତରୁଣ କୁମାର ଭୌମିକ ଓରଫ ରାଜା, ସମୀର ଦୁର୍ଲଭ, ବାପି ରୟ, ରାଜେନ୍ ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ସମୀର ଦାସ 18.6.2006 ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଚକଦାହାରୁ ଚାଟା ସୁମୋ ଗାଡ଼ି ଚଢ଼ି

ଗଗନପୁରର ସିରୋମଣି ମଣ୍ଡଳକୁ ଆସିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଅଟକିଥିଲେ ଏବଂ ପରଦିନ ସକାଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ଛଅ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ଯଥା: ବୁରୋ ଓରଫ ଆକାସ୍, କାଲୋ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସହ ପୁରୀ ଅଭିଯୁକ୍ତେ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, ଏବଂ 19.6.2006 ରେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ହୋଟେଲ କିଙ୍ଗଫିସରରେ ରହିଥିଲେ । ପରଦିନ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଯୋଗେ ଆସିଥିବା କାକା ଏବଂ ମୁନ୍ନା ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି, ତାପସ ମିତ୍ର ଓରଫ ତୋଫାନ ମିତ୍ରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହାୟତାରେ, ପ୍ରଥମେ ଅପରାହ୍ଣରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ତେବେ, ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାପସ ମିତ୍ର ପୁରୀ ସମୁଦ୍ରକୂଳକୁ ଯାଇଥିବା ଖବର ପାଇ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ସେଠାରେ ବସିଥିବା ତାପସ ମିତ୍ରଙ୍କୁ ଠାବ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ରାଜୁ, ବାପି ରୟ ଏବଂ ଆକାସ୍ ଓରଫ ବୁରୋ ଯାଇ ତାପସ ମିତ୍ରଙ୍କ ପଛରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାପସ ମିତ୍ରଙ୍କ ଉପରକୁ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ, ଯାହାଫଳରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଏହା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ଖସି ପଳାଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବାପି ରୟ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି ଯେ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ଏବଂ ତାପସ ମିତ୍ରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କର ସମାନ ଆକ୍ରୋଶ ଥିଲା ।

9. ସବୁକିଛି ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆମର ସ୍ୱଷ୍ଟ ମତ ଯେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଯେ ଦୌରା ବିଚାର ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇଆସିଛି , ଏବଂ କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ବାକି ଅଛି । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ରାଜନୈତିକ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବାଂଲାଦେଶ ସୀମାରେ ଥିବା ବନଗାଓଁ ଜିଲ୍ଲାର ବାସିନ୍ଦା ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ପଳାୟନ କରିବାର ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

10. ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଶଙ୍କର ଆଦେୟା ଏବଂ ନାରାୟଣ ଘୋଷ ବନଗାଓଁ ଜିଲ୍ଲାର ବାସିନ୍ଦା ଯାହା ଏକ ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଜିଲ୍ଲା । ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅଭିଯୋଗନ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଆଶଙ୍କା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିତ୍ତିହୀନ । ତେବେ, ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଜୋର ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଆମେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ

କରି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ । ଆମେ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ପ୍ରମାଣ ବିଷୟରେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଉଚିତ ହେବ କାରଣ ଆମର କୌଣସି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ନିଃସନ୍ଦେହରେ ବିଚାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ । ବିତର୍କ ସମୟରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ସାକ୍ଷୀ ଥିବା କିଛି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯଦି ସେପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ବିଚାର ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିବାବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ନକରିବା ଆମ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଉଚିତ୍ ହେବ ।

11. ସହ ଅପରାଧୀଙ୍କ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାରର ଅଗ୍ରହଣୀୟତା ବିଷୟରେ ଅନେକ ବିତର୍କ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଉପରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ବିଶେଷ କରି *ଜର୍ମେନ୍ ସରସ୍ୱତୀ ସ୍ୱାମୀଗଲ ବନାମ ଚାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ [(2005) 3 ଏସ. ସି. ସି. 13]*ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହି ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅପରାଧ କରିବାକୁ ମିଳିତ ଭାବରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ଅସ୍ତିତ୍ୱର କୌଣସି ମୁଖ୍ୟ ଦର୍ଶନ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବଢାଇବାକୁ ଯାଇ କୌଣସି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିବୃତ୍ତିର କୌଣସି ପ୍ରମାଣର ପ୍ରଶ୍ନ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବନାହିଁ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦୃଢ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଦୁଇ ଆବେଦନକାରୀ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରରେ ପକ୍ଷ ଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ଭାବରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ମୁଖ୍ୟ ଦର୍ଶନ ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ରଚାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିବ । ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା:

“ଅନ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଜଣେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତ୍ତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ସହିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କରାଯାଇଥିବା ଅତୀତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ, ଏହା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଧାରା 10 ର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । 'ସାମାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ' ଶବ୍ଦଟି ସେହି ସମୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେତେବେଳେ ଜିନିଷଟି କୁହାଯାଇଥିଲା, ଗୋଟିଏ

କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ । ଥରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ଏହାର ଅସ୍ତିତ୍ଵରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିବା ଦର୍ଶାଯିବା ପରେ, ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଡାକି ରହିଥିବା ସମୟରେ କୁହାଯାଇଥିବା, କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ଲିଖିତ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ସାମାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ଏହା ଏକ ଭିନ୍ନ ବିଷୟ ହେବ ଯେ ସାମାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ପରେ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା କିମ୍ବା ବିବୃତି କିମ୍ବା ଦୋଷ ସ୍ଵୀକାର ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ନଥିଲା ଏବଂ ଅସ୍ତିତ୍ଵ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏହା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗ୍ରହଣୀୟ । ସେତେବେଳେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ବିବୃତିର ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇପାରେ ।"

ଏହି ରାୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ, ତଥାପି, ଆମେ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିଷୟରେ ଏହି ସମୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ଆମ ମତରେ ଏହା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ ହେବ ଯେ ସେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସୁଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିବେ ଏବଂ ତର୍ଜମା କରିବେ ଏବଂ ସଠିକ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବେ । ଆମେ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, କୌଣସି ନା କୌଣସି ଉପାୟରେ ପ୍ରମାଣର ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେବୁ ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

12. ତେବେ ଶଙ୍କର ଆଦେୟାଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବେଦନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସମଯୋଚିତ ଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା ଉପଲବ୍ଧ କରାଯିବ । ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ବିନା କୌଣସି ଅନାବଶ୍ୟକ ବିଳମ୍ବରେ ଏବଂ ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ବିଚାର ସମାପ୍ତ ହେବ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ, ଆମେ ଉଭୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଛୁ ।

ଡି. ଜି.

ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁବୋଧ ରାଉତ,

ଅନୁବାଦକ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।